

Şubemizin dönem sözcülüğünü yürüttüğü İstanbul Nükleer Karşıtı Platform bileşenleri, 10 Mart 2013 günü Fukushima'nın ikinci yılı nedeniyle Galata Köprüsü'nde buluşarak insan zinciri yaptı.

NÜKLEER ENERJİYE

Nurcan Bircan Yayla - Elektrik Mühendisi

Çernobil faciasının ardından Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu (IAEA) Nükleer Güvenlik Danışma Grubu hazırladığı raporda, kazayı güvenlik kültürü eksikliğine bağlamıştı. Disiplin kültürünün yerleşmiş olduğu Japonya'da, Fukushima ile nükleer santral güvenliğinin yerle bir olmasının ardından, gelişmiş ülkeler, geçmişte sayısız evler masalı ile kurtarıcı olarak gördükleri nükleer enerji santrallerinden kurtulmanın yollarını aramaya başladılar ve yenilerini kurmaktan vazgeçtiler.

○ **Almanya:** 17 santraldan ülkenin elektrik ihtiyacının yüzde 23'ünü karşılıyordu Fukushima sonrası sekiz tanesini hemen durdurdu, kalan dokuz tanesini Kademeli olarak 2022 yılına kadar kapatma kararı aldı. Rüzgar, güneş, biokütle ve jeotermal gibi enerji kaynaklarına yatırım yapıyor.

○ **İsviçre:** Beş reaktörü ile elektriğinin yüzde 38'ini nükleer santrallardan karşılıyordu, güvenliği ana öncelik olduğunu açıklayarak, 2034'e kadar ülkedeki beş reaktörü kapatma ve yenilerini yapmama kararı aldı.

○ **İtalya:** Çernobil'den sonra 1987 yılında yapılan referandumda halkın yüzde 90'ı nükleere hayır dedi ve nükleer programdan vazgeçti, ülkedeki dört reaktör kapatıldı.

○ **Belçika:** İki nükleer güç santralında bulunan yedi reaktör ile ülkenin elektrik ihtiyacının yaklaşık yarısını karşılamakta. 2003'de 2015 yılında ülkenin en eski üç nükleer reaktörü, 2025 yılına kadar da geri kalan tüm reaktörlerin kapatılmasına karar verildi.

○ **İspanya:** 1983 yılında aldığı kararla nükleer reaktör

yapımına son noktayı koydu. İspanyol Hükümeti, nükleer reaktörlerin kapatılmasından doğacak olan elektrik ihtiyacını yenilenebilir kaynaklardan karşılamak için bu alana yatırım yapan şirketlere teşvik veriyor.

○ **Avusturya,** inşaatı biten tek nükleer santralini halk istemediği için çalıştırmadan kapattı.

○ **Avusturya, Yunanistan, İrlanda, Letonya, Lihtenştayn, Lüksemburg, Malta ve Portekiz** ortak bildiri ile nükleer enerjiye karşı olduklarını açıkladılar

○ **Danimarka ve Norveç'in** hiç nükleer santrali olmadı.

○ **ABD'de** ise 1978 yılından beri hiçbir yeni nükleer santral kurulmadı.

○ **Japonya'da** 54 nükleer reaktör vardı ve bunlar ülkenin elektrik ihtiyacının yaklaşık yüzde 30'unu karşılıyordu. Fukushima felaketinin ardından kalan 50 reaktörünü güvenlik testlerinden geçirmek üzere kapatıldı. Ancak Hükümet iki nükleer reaktörün testlerden geçtiğini ve güvenli olduğunu açıklayarak, tekrar çalışmaya başlatılacağını duyurduğunda Japon halkı protesto ederek nükleer enerjiye dönmek istemediklerini belirtti. Ülke genelinde nükleer santrallerin bulunduğu bölgelerde yaşayan halk, nükleer santrallerin yeniden çalıştırılmasına kesinlikle onay vermiyor.

Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı'nın listesinde yapım aşamasında 65 yeni reaktör olduğu belirtiliyor. Bazılarının inşaatı yıllardır sürüyor, bazılarında ise inşaatın sürdüğünün bile şüpheli olduğu belirtiliyor. Bunların 26 tanesi Çin'de, 10 tanesi Rusya'da, 12 tanesi Güney Kore ve Hindistan'da yer alıyor. Nükleer lobiler, nükleer sektörü kurtarabilmek için demokrasi sorunlu ülkeleri tercih ediyor.

2,3 ve 9 Mart günleri Beşiktaş, Galatasaray ve Kadıköy Meydanlarında açılan masalarda halka bilgilendirici el ilanları dağıtılarak insan zincirine katılmaları istendi.

MECBUR DEĞİLİZ !

AKP hükümeti nükleer santrallerin güvenli olduğunu söylerken ABD ve AB ülkeleri aldıkları kararlarla tam tersini söylüyor. Gelişmiş ülkeler, Fukushima sonrasında enerji politikalarını, yenilenebilir enerji kaynaklarına, enerji verimliliğine ve tasarrufa, enerji talebinin yönetimine ağırlık veren çerçevede oluşturmaya başladılar.

Ülkemizin enerji politikasını uluslararası küresel sermaye ve nükleer lobiler belirlemekte. Enerjide kaynak tercihleri siyasetin konusudur. Yani, nükleer santrale ilişkin tutumumuz da “siyasi tercih” meselesidir. Dünyanın en büyük dördüncü ekonomisine sahip, elektriğinin yüzde 28’ini nükleer santrallardan sağlayan Almanya, elektriğinin yüzde 38’ini nükleerden sağlayan İsviçre nükleersiz yapıyorsa bütün dünya yapabilir.

Dünyada elektrik hizmeti hala kamu hizmeti olarak görülürken, ülkemizde özelleştirmelerle enerji kaynaklarının kontrolü kaybedilmiş, elektrik enerjisi serbest piyasa koşullarına ve sermayenin kar güdüsüne terk edilmiş, ucuz, kaliteli ve kesintisiz enerji sağlanamamıştır. Yanlış enerji politikaları nedeni ile enerjide yüzde 60 dışa bağımlıyız, Rusların kurup işleteceği, bizim elektrik satın alacağımız nükleer santralla dışa bağımlılığımız daha da artacak ve biz daha pahalı elektrik mahkûm edileceğiz.

Enerjinin ürün ve hizmete dönüştürülme oranı olan enerji yoğunluğu; Türkiye’ 0.35, Japonya’da 0.09, dünya ortalaması 0.29, yani aynı değerde ürün ve hizmeti üretmek için Japonya’nın 4 katı, dünya ortalamasının yüzde 20 daha fazlası enerji kullanıyoruz. 2007’de çıkarılan Enerji Verimliliği Kanununun hedefi 2020 yılına kadar enerji

yoğunluğunu yüzde 15 düşürmekti, geçen beş yılda enerji yoğunluğu düşürülemedi. Hala kayıplarla ve verimsiz kullanımla kaybettiğimiz enerjiyi üretmek için planlar yapılmakta.

Dünyamızın sınırlı enerji kaynakları ile kapitalizmin sınırsız büyüme hedefleri, sınırsız enerji talebi karşılanamaz. Öncelikle tüketim ayağı planlanmalıdır. Ne kadar enerjiyi neyi üretmek için kullandığımıza bakmalıyız. Enerji-Ekonomi-Ekoloji dengesi gözetilerek planlama yapılmalıdır.

Elektrik üretim biçimi Toplumsal Maliyet Hesabı yapılarak belirlenmeli, uzun vadede çevre, sağlık ve sosyal etkileri gözönüne alınarak, tercihler halkın çıkarları doğrultusunda yapılmalıdır. Halka rağmen, halk için politika yapılmaz. Akkuyu halkı Çevre ve Etki Değerlendirme toplantısını yaptırmayarak nükleer santral istemediğini söyledi. Bu ülkenin geleceği nükleer lobicilerin kâr hırslarına kurban edilmemelidir.

Bedeli ne olursa olsun günü kurtarmaya odaklanan enerji üretimini temel alan anlayış terk edilmeli, ülkemizdeki enerji alanı bilimsel yolla tespit edilmeli, bilimsel yollarla kullanımı planlanmalı ve sürdürülebilir, temiz, güvenli bir enerji teminin kamu görevi ve temel bir hak olduğu bilinci ile halktan yana ve halkın karar süreçlerine katıldığı, uzun vadeli bir enerji politikası oluşturulmalıdır.

Planlamaya dayalı, istikrarlı ve uzun vadeli bir enerji politikası olmayan, ürettiği enerjiyi etkin kullanamayan, nükleer santral kurulması için halkının desteğini almamış bir ülke nükleere mecburuz diyemez.